

και την κακία, καμία **συμμετρία ή αμετρία** δεν είναι πιο σημαντική από αυτήν που υπάρχει ανάμεσα στην ίδια την ψυχή και το ίδιο το σώμα. Και όμως σε όλα αυτά δεν δίνουμε καμία προσοχή, ούτε καν τα αντιλαμβανόμαστε. Ωστόσο, όταν μια ισχυρή και μεγαλειώδης ψυχή προσλάβει σχετικά αδύναμη και μικροκαμωμένη σωματική μορφή, ή όταν πάλι η συνένωση των δύο καθορίζεται από την αντίστροφη ανισομέρεια, τότε το έμβιον ως όλον δεν είναι ωραίο, γιατί δεν έχει τις σωστές αναλογίες ως προς τις μέγιστες **συμμετρίες (ἀσύμμετρον γὰρ ταῖς μεγίσταις συμμετρίαις)**. Ενώ ότι χαρακτηρίζεται από τέτοια **συμμετρία** αποτελεί το πιο ωραίο και αξιαγάπητο θέαμα για όποιον βέβαια είναι σε θέση να το δει.

Ένα σώμα **ἀμετρο**, εξαιτίας ενός μακρύτερου ποδιού ή άλλης υπερτροφίας, δεν είναι μόνον άσχημο αλλά, επιπλέον, όταν μετέχει σε επίπονη εργασία προξενεί αμέτρητα κακά στον εαυτό του (μεγάλη κούραση, συχνά διαστρέμματα αλλά και πτώσεις λόγω της πλάγιας κίνησης).»⁸

Στο απόσπασμα αυτό το ωραίο είναι μια όψη του καλού και προϋποθέτει συμμετρία δηλαδή σωστές αναλογίες. Στη σχέση σώματος και ψυχής επισημαίνεται το πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει αναλογία σώματος και ψυχής και η λέξη "αμετρία" χρησιμοποιείται σαν συνώνυμο της ασυμμετρίας. Η σύνδεση της συμμετρίας με το κάλλος (ωραίο) και το αγαθό (καλό) επιβεβαιώνεται και στον "Φίληβο", έναν όψιμο διάλογο του Πλάτωνα. Το κεντρικό θέμα του διαλόγου είναι ο ρόλος της ηδονής και της φρόνησης στην ανθρώπινη ζωή. Στο ερώτημα τι είναι αγαθό, υποστηρίζει ότι ούτε η ηδονή ούτε η φρόνηση μπορούν να ταυτιστούν με το αγαθό. Απεναντίας, η αγαθότητα ταυτίζεται με τη συμμετρία το κάλλος και την αλήθεια και η φρόνηση θεωρείτε ως ένα ανώτερο από την ηδονή αγαθό, επειδή έχει μεγαλύτερη συγγένεια με αυτά τα τρία.⁹

Πλάτων, Φίληβος 65a1-65a5

«ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾶ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, **κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ**, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν τῶν ἐν τῇ συμμείξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὄν τοιαύτην αὐτὴν γεγονέναι.»

⁸ Πλάτων Τίμαιος, Μετάφραση Βασίλης Κάλφας, Εκδόσεις Πόλις 1995.

⁹ ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΥ CAMBRIDGE, Επιμελητής έκδοσης Robert Audi 2011.